

Avoimuutta päätöksentekoon

Olen (aktiivisena) varajäsenenä tarkastellut edustajiston toimintaa nyt kahden vuoden ajan jotakuinkin sisäpiirin ulkokehältä. Minua on alkanut suuresti hämmästyttää aina vain lisääntyvä määrä 'luottamuksellinen' ja 'salainen' -leimoja luonnoksissa, valmisteluasiakirjoissa ja jopa valmiissa ohjelmajulistuksissa. On tietenkin luonnollista, että kesken olevien taloudellisten neuvottelujen raha-asioista ei haluta etukäteen suuresti huudella, mutta mielestäni on vähintään erikoista, että jäsenistöä ei automaattisesti oteta mukaan kertomaan näkemyksiään esimerkiksi poliittisista ohjelmista jo valmisteluvaiheessa.

Samaan aikaan murehditaan ehdokkaiksi lähtevien pientä lukumäärää ja matalaa äänestysprosenttia. Mielestäni syitä ei tarvitse kaukaa etsiä: Kun ihmisillä ei ole selvää käsitystä, mistä asioista, millä tavoin ja milloin edustajisto päättää, ei heillä myöskään ole mitään aivan välitöntä tarvetta kertoa mielipidettään ja pyrkiä vaikuttamaan. Polyteekkarin yleisöpalstallakaan ei varsinaisesti ole mitään tunkua kirjoittajista. Tämä on harmillista.

Harmillista on myös se, että ylioppilaskunnassa ei luoteta jäsenistöön sen vertaa, että uskallettaisiin antaa linjapapereiden luonnokset tai edes valmiit tuotokset jäsenistölle levitykseen. Kyllä edustajistoon tulevien luonnosten pitää olla niin hyvin valmisteltuja, että niitä kehtaa kaverillekin esitellä. Eikä "omista" linjauksista saa olla niin mustasukkainen, ettei kestä kaverin asiapohjalta lähtevää kritiikkiä ja muutosehdotuksia.

Esimerkiksi Dipoli-talon myyntiin liittyvät paperit on lähes järjestään leimattuja, vaikka voisi kuvitella, että riviteekkarin ehdustusta kaikkein parhaiten lievittäisi, jos saisi edes yleisluontoisen katsauksen siihen, mitä kaikkia tekijöitä nyt otetaan huomioon ja mistä itse asiassa ollaan puhumassa. Onhan se ikävää, jos faktoja joutuu oikein onkimalla onkimaan edustajiston keskustelupöytäkirjasta. Ja aika suuren osan niistä leimatuista faktoistakin olisi melko suoralta kädeltä voinut kysyjälle antaa. Se, että Dipolin takia TKY on melko monta kertaa ollut melkein konkurssissa, ei liene mikään varsinainen valtiosalaisuus.

Luonnosten julkaiseminen (vaikka sitten vain jossain minun TKY:ni kaikille käyttäjille avoimessa osiossa) antaisi edustajiston ulkopuoliselle enemmän tai vähemmän aktiiviselle teekkarille mahdollisuuden vaikuttaa oman edustajansa mielipiteisiin. Onhan se tietenkin kiva nurista jälkikäteen, mutta vielä mukavampi olisi, jos pääsisi vaikuttamaan niin, ettei nurinan aihetta alunperinkään syntyisi. Minä itse olen kyllä saanut luokitellun materiaalin ihan postiluukusta kotiin kannettuna ja päässyt sanomaan sanani edustajalleni. Olen kuitenkin varma, että moni sellainenkin, joka nykyään voi vain tyytyä kitisemään jälkikäteen, mielellään osallistuisi keskusteluun jo etukäteen.

Mielestäni oikea lähtökohta TKY:n päätöksenteon julkisuudelle on, että edustajistoon ja hallitukseen tulevat asiat (esityslista liitteineen ja valmiit päätösasiakirjat) ovat lähtökohtaisesti julkisia vähintään kaikille ylioppilaskunnan jäsenille ja liitteitä julistetaan salaisiksi tai luottamuksellisesti ainoastaan erittäin painavin perustein. Ei kaikkia hallituksen saamia postikortteja tietenkään nettiin tarvitse skannata, mutta ne voisivat olla esillä tutustumista varten sihteeristössä; samaan tapaan kuin kunnallishallinnossa pidetään pöytäkirjat nähtävillä.

Johanna Tikanmäki

Keskeiset Teekkarit / Otaniemen Keskustaopiskelijat ry.

Mielipide on julkaistu toimituksen lyhentämänä Polyteekkarissa 23.11.2005.